

BARRANC DE BINIARAIX

Serra de Tramuntana. Mallorca.

Distància	4,45 km (anada)
Desnivell acumulat	573 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	15 d'abril de 2007
Cartografia	Ed. Alpina: Mallorca Tramuntana Central (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=474641

Imprescindible entre les imprescindibles, el Barranc de Biniaraix és un de les rutes més concorregudes de la Serra de Tramuntana. Es un canó càrstic, orientat a ponent, format pel Torrent de l'Ofre (o de Biniaraix) situat a l'extrem sud-oriental de Sóller. Quan no hi ha secada, el torrent hi fa salts, com al Salt des Cans i gorgs, com el de Can Catí.

El que el fa especial és que des de temps immemorials l'home ha aprofitat aquest espai per a dedicar-lo a dedicar-los a cultius de secà. Sobretot a l'olivar, però també garrofers i ametllers i a la ramaderia, marjant ingeniosament els vessants rocallosos de l'engorjat, obrint-hi camins per accedir a les marjades (bancals). S'hi alçaren cases i barraques. Es canalitzaren els irregulars cursos de les torrenteres i es convertí en una important via de comunicacions, durant segles, entre la Vall de Sóller i les de l'Ofre i Lluc. Aquí rau el principal atractiu: el treball de la pedra en sec, l'harmoniosa integració de l'obra civil amb el paisatge.

A mitjans dels 80 l'Escola de Margers va restaurar-lo. El Consell de Mallorca fa anys que porta a terme un modèlic programa de recuperació de camins i del patrimoni de la pedra en sec. Mercès a això i a un paisatge encisador, la Serra de Tramuntana és un espai que fa les delícies dels senderistes.

El Barranc és catalogat com a Bé d'Interès Cultural i, com a tal, sota protecció. Seria endebades pretendre resumir aquí el valor patrimonial i paisatgístic que atesora. Us recomanem la lectura dels treballs ressenyats als enllaços de l'encapçalament.

La que proposem, es tracta d'una excursió curta, per això recomanem allargar-la. Hi ha diverses alternatives: Des de les Cases de l'Ofre, vers llevant, amb poc més d'una hora podem arribar-nos a l'embassament de Cúber. Dedicant-hi una hora més, podem enfilarnos al Puig de l'Ofre. Vers ponent, amb una mica menys d'una hora podem pujar a Es Cornadors i al refugi i mirador de Xim Queda. La nostra intenció era la primera, però varem arribar a l'illa plovent a bastament i, volent complir el programa que ens havíem fixat, solament poguérem dedicar una tarda a

l'excursió. És el segon cop que l'Ofre se'ns escapa per culpa de la meteorologia. En la primera ocasió, fa dos anys, vàrem baixar el Barranc comes ajudeu-me, amb un temporal de llamps i trons a l'esquena. Les pluges en aquesta ocasió però, ens resultaren providencials: aquest dia i els següents per la Serra, trobarem un paisatge esplèndid.

Les millors èpoques de l'any per visitar la Serra de Tramuntana son la primavera i la tardor. La primavera illenca s'avança a la peninsular i, degut a la inusual bonança d'enguany, vàrem fer una mica tard. Una bona excusa per a tornar-hi.

Al Barranc no s'hi pot anar amb presses, cal dedicar tot el temps del món a contemplar els salts del torrent, les marjades, les construccions,... D'altra banda el camí és perfectament senyalitzat i impossible de perdre-s'hi, pel que podem dedicar tota la nostra atenció al paisatge.

Un apunt encara: com hem dit, els dies precedents a l'excursió havia plogut de valent amb quantitats acumulades importants i d'efectes considerables (meresqueren ésser notícia a TVC). Malgrat això i tractar-se d'un engorjat, les conseqüències al Barranc foren de poca consideració: tan sols algunes petites esllavissades que no suposaven cap obstacle. Prova irrefutable de la qualitat de l'obra.

Descripció de l'itinerari. Biniaraix és un bonic poblet, d'antigues cases amb horts curulls de tarongers i llimoners. No hi ha però bon lloc per aparcar i, com dèiem, l'excursió és molt concorreguda. Millor deixar el vehicle a l'entrada, venint de Sóller o arribar-hi a peu des dallí. Recorrem els costeruts carrerons fins als safarejos públics. El començament del camí és ben senyalitzat, amb cartells i un penell amb mapa.

Encetem l'excursió sortint del poble per un camí carreter pel marge dret del torrent,. Ben aviat el creuarem i comença el camí empedrat que ja no deixarem fins ben amunt. Creuarem el torrent en diverses ocasions per guals de pedra o pontets paral·lels. El pendent és considerable, però les esglaonades llaçades del camí, fan la pujada poc feixuga.

Després d'un pontet, entrem a s'Estret, el punt més engorjat. Ben aviat, pel marge dret, conflueix amb el de l'Ofre, el torrent des Verger. A partir d'aquí comença el tram més costerut, guanyant alçada ràpidament.

A mesura que pugem, el paisatge va canviant. Les marjades conreades sobretot amb oliveres i fruiters van donant pas progressivament a la pineda. El camí ens separa del torrent de l'Ofre per seguir més a prop del des Verger, fent una llaçada vers llevant per sota una cinglera. Quan retornem, ho fem a l'alçada de l'espectacular Salt des Cans. Acaba el camí empedrat i seguim per un ben fressat corriol.

Travessem una tanca metàl·lica i al cap de poca estona, arribem a una cruïlla. A la dreta ens menaria a Es Cornadors i al refugi i mirador de Xim Quesada. Seguim el GR, per l'esquerra al Coll de l'Ofre i de recte, pista avall, a Ses Cases de l'Ofre i la Font de Sa Teula.

Retornem pel mateix camí.